I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS DIREKTIV 98/35/EF

af 25. maj 1998

om ændring af direktiv 94/58/EF om minimumsuddannelsesniveauet for søfartserhverv

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under hensyn til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [2],

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C [3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 94/58/EF af 22. november 1994 om minimumsuddannelsesniveauet for søfartserhverv [4] fastsætter i artikel 12, stk. 2, at når der vedtages nye instrumenter eller protokoller til den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold (STCW-konventionen), fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen reglerne for ratifikation af disse nye instrumenter eller protokoller, idet det påses, at reglerne anvendes ensartet og samtidigt i medlemsstaterne;

(2) direktivets artikel 9, stk. 3, litra a), fastsætter, at Rådet i overensstemmelse med traktatens betingelser fastsætter kriterier for anerkendelse af de bevistyper, der udstedes af institutioner eller myndigheder i tredjelande;

(3) enhver indsats på fællesskabsniveau om sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening til søs skal være på linje med de bestemmelser og krav, man er blevet enige om på internationalt plan;

(4) i sin resolution af 24. marts 1997 om en strategi til fremme af EU-skibsfartens konkurrenceevne [5] sætter Rådet sig som mål at fremme beskæftigelsen for Fællesskabets søfarende og for landbaseret personale; med henblik herpå blev Rådet enigt om at tage skridt til at yde bistand til EU-skibsfarten, således at den kan fortsætte bestræbelserne på at opnå høj kvalitet og forbedre sin konkurrenceevne ved at sikre en fortsat høj kvalitet af uddannelserne til Fællesskabets søfarende på alle niveauer og til landbaseret personale;

(5) på 1995-konferencen vedtog parterne i STCW-konventionen det reviderede bilag til STCW-konventionen og STCW-koden om uddannelse af søfarere, om sønæring og om vagthold (STCW-koden);

(6) medlemsstaterne kan fastsætte strengere krav end de minimumskrav, der er omhandlet i STCW-konventionen og direktivet;

(7) STCW-konventionens reglementer, der findes i dette direktivs bilag I, bør suppleres med de obligatoriske bestemmelser i del A i STCW-koden; del B i STCW-koden indeholder anbefalede retningslinjer, som parterne i STCW-konventionen og de instanser, der skal gennemføre, anvende eller håndhæve de i konventionen omhandlede foranstaltninger, med fordel kan følge for på ensartet vis at give konventionen fuld virkning;

(8) fastsættelse af fælles kriterier for medlemsstaternes anerkendelse af beviser, der er udstedt af tredjelande, skal bygge på de krav til uddannelse og udstedelse af beviser, som man er blevet enig om inden for rammerne af STCW-konventionen;

---

(1) EFT C 367 af 5.12.1996, s. 1.
(2) EFT C 206 af 7.7.1997, s. 29.
(3) Europa-Parlamentets udtalelse af 29. maj 1997 (EFT C 182 af 16.6.1997, s. 34), Rådets fælles holdning af 20. oktober 1997 (EFT C 389 af 22.12.1997, s. 1) og Europa-Parlamentets beslutning af 29. januar 1998 (EFT C 56 af 23.2.1998).
(4) EFT L 319 af 12.12.1994, s. 28.
(5) EFT C 109 af 8.4.1997, s. 1.

(9) af hensyn til sikkerhed til søs må medlemsstaterne kun anerkende kvalifikationer, der godtgør uddannelsesniveauet, når de er udstedt af eller på vegne af parterne i STCW-konventionen, og når komitéen for sikkerhed til søs har fastslået, at disse har opfyldt og fortsat opfylder konventionens krav på alle måder; i tidsrummet indtil IMO-komitéen kan fastslå dette, kræves der en fremgangsmåde til foreløbig anerkendelse af beviserne;

(10) om fornødent bør der føres tilsyn med undervisningsinstitutioner, uddannelsesprogrammer og kurser vedrørende søfarten; der bør derfor opstilles kriterier for sådant tilsyn;

(11) på forslag af Kommissionen, som fremsættes senest fem år efter dette direktivs vedtagelse, bør Rådet revidere bilag II på baggrund af erfaringerne med direktivets anvendelse;

(12) medlemsstaterne bør indtil den 1. februar 2002 kunne acceptere søfarende, der er i besiddelse af beviser udstedt i overensstemmelse med de bestemmelser, der var gældende inden den 1. februar 1997 — hvor den reviderede STCW-konvention trådte i kraft — som besætningsmedlemmer på deres skibe, hvis de pågældende søfarende har påbegyndt tjeneste eller uddannelse før den 1. august 1998;

(13) i overensstemmelse med STCW-konventionen bør bestemmelser om minimumshvileperioder for det vagthavende personale indgå i dette direktiv med henblik på bedre sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening af havet; disse bestemmelser bør tages op til fornyet overvejelse i forbindelse med eventuel vedtagelse af et særskilt instrument om arbejdstid;

(14) det er hensigtsmæssigt i nærværende direktiv at medtage bestemmelser om havnestatskontrol, indtil Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) [1] ændres, således at bestemmelserne om havnestatskontrol i artikel 8, nr. 6, samt artikel 10, 10a og 11 i dette direktiv bliver overført til nævnte direktiv —

[1] EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 94/58/EF ændres hermed som følger:

1) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at søfarende, som gør tjeneste om bord på et skib, jf. artikel 1, mindst uddannes i overensstemmelse med kravene i STCW-konventionen, jf. bilag I til dette direktiv, og er i besiddelse af et bevis i henhold til artikel 3 eller et behørigt bevis som defineret i artikel 4, litra aa).

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at besætningsmedlemmer, der skal have et bevis efter regel III/10.4 i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS-konventionen), er uddannet og i besiddelse af et bevis efter bestemmelserne i dette direktiv.«

2) Følgende artikel tilføjes:

»*Artikel 3a*

Beviser og påtegninger

1. Beviser udstedes i overensstemmelse med artikel 5d.

2. Beviser for skibsførere, officerer og radiooperatører påtegnes af medlemsstaten som foreskrevet i denne artikel.

3. Beviset udstedes på den udstedende medlemsstats officielle sprog.

4. For radiooperatører kan medlemsstaterne

1) medtage de yderligere kundskaber, der kræves i de pågældende reglementer, ved eksamination med henblik på udstedelse af et bevis i henhold til radioreglementet, eller

2) udstede et særskilt bevis, der viser, at indehaveren har de yderligere kundskaber, der kræves i de pågældende reglementer.

5. Hvis medlemsstaten ønsker det, kan påtegningen indgå i de udstedte beviser i henhold til

afsnit A-I/2 i STCW-koden. I så fald anvendes den formular, der beskrives i afsnit A-I/2, stk. 1. Hvis ikke, foretages påtegningen som i stk. 2 i afsnit A-I/2.

6. En medlemsstat, som anerkender et bevis i henhold til proceduren i artikel 9, stk. 3, litra a), skal påtegne beviset for at attestere anerkendelsen. Påtegningen skal foretages i henhold til stk. 3 i afsnit A-I/2 i STCW-koden.

7. De i stk. 5 og 6 nævnte påtegninger

1) kan udstedes som særskilte dokumenter

2) skal forsynes med et unikt nummer; dog kan påtegninger, der attesterer udstedelse af et bevis, gives samme nummer som beviset, forudsat dette nummer er unikt, og

3) udløber, når det påtegnede bevis udløber eller tilbagekaldes, inddrages eller ophæves af den medlemsstat eller det tredjeland, der har udstedt det, og under alle omstændigheder senest fem år efter udstedelsesdatoen.

8. Den stilling, som bevisindehaveren er autoriseret til at udfylde, skal fremgå af påtegningen med samme betegnelse, som benyttes i medlemsstatens gældende forskrifter for sikker bemanding.

9. Medlemsstaterne kan anvende et andet format end det, der er angivet i afsnit A-I/2 i STCW-koden, forudsat den krævede oplysning mindst foreligger med latinske bogstaver og arabertal under hensyntagen til de variationer, der er tilladt i henhold til afsnit A-I/2.

10. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 9, stk. 4, skal de beviser, der kræves i henhold til direktivet, forefindes i original om bord på det skib, hvor indehaveren er tjenstgørende.«

3) Artikel 4 affattes således:

»*Artikel 4*

I dette direktiv forstås ved:

a) »skibsfører«: den person, der har kommandoen på et skib

b) »officer«: et medlem af besætningen, bortset fra skibsføreren, der betegnes som sådan ved national lov eller nationale regler eller i mangel af sådan betegnelse ved kollektiv aftale eller sædvane

c) »navigatør«: en officer med kvalifikationer i henhold til bestemmelserne i kapitel II i bilag I

d) »overstyrmand«: den officer, der står umiddelbart under skibsføreren, og som vil få kommandoen på skibet, såfremt skibsføreren bliver utjenstdygtig

e) »maskinofficer«: en officer med kvalifikationer i henhold til bestemmelserne i kapitel III i bilag I

f) »maskinchef«: den øverste maskinofficer, der er ansvarlig for skibets fremdrivningsmaskineri og for drift og vedligeholdelse af mekaniske og elektriske installationer på skibet

g) »første maskinmester«: den maskinofficer, der står umiddelbart under maskinchefen, og som vil få ansvaret for skibets fremdrivningsmaskineri samt drift og vedligeholdelse af mekaniske og elektriske installationer på skibet, såfremt maskinchefen bliver utjenstdygtig

h) »maskinassistent«: en person, der er under uddannelse til maskinofficer og betegnes som sådan ved national lov eller nationale regler

i) »radiooperatør«: person, der er i besiddelse af et forskriftsmæssigt bevis, som er udstedt eller anerkendt af de kompetente myndigheder i henhold til bestemmelserne i radioreglementet

j) »menig«: et medlem af skibets besætning bortset fra skibsføreren og officererne

k) »søgående skib«: ethvert skib med undtagelse af skibe, der udelukkende anvendes i indre farvande eller i farvande inden for eller i umiddelbar nærhed af beskyttede farvande eller områder, hvor havnereglementer gælder

l) »skib, der fører en medlemsstats flag«: et skib, der er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag i overensstemmelse med dens lovgivning. Skibe, der ikke svarer til denne definition, sidestilles med skibe, der fører et tredjelands flag

m) »kystfart«: fart i nærheden af en medlemsstat, som defineret af denne

n) »fremdrivningseffekt«: den samlede maksimale kontinuerlige nominaleffekt i kW af hele skibets hovedfremdrivningsmaskineri ifølge skibets registreringscertifikat eller andet officielt dokument

o) »olietankskib«: et skib, der er konstrueret og anvendes til transport af olie og olieprodukter i bulk

p) »kemikalietankskib«: et skib, der er konstrueret eller tilpasset og anvendes til transport i bulk af et hvilket som helst af de flydende produkter, der er anført i kapitel 17 i International Bulk Chemical Code som gældende på tidspunktet for direktivets vedtagelse

q) »gastankskib«: et skib, der er konstrueret eller tilpasset og anvendes til transport i bulk af en hvilken som helst af de flydende gasser eller andre produkter, der er opført i kapitel 19 i International Gas Carrier Code som gældende på tidspunktet for direktivets vedtagelse

r) »radioreglement«: det reviderede radioreglement, som Den Verdensomspændende Administrative Radiokonference for Mobil Tjeneste har vedtaget, som gældende på tidspunktet for direktivets vedtagelse

s) »passagerskib«: et søgående skib, der befordrer flere end tolv passagerer

t) »fiskerfartøj«: et skib, der anvendes til fangst af fisk eller andre af havets levende ressourcer

u) »STCW-konventionen«: den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, i det omfang den gælder for de pågældende spørgsmål, under hensyntagen til overgangsbestemmelserne i artikel VII og reglement I/15 i konventionen og inklusive, hvor dette er relevant, de gældende bestemmelser i STCW-koden som gældende på tidspunktet for direktivets vedtagelse

v) »radiotjeneste«: omfatter alt efter forholdene vagt og teknisk vedligeholdelse og reparationer, som udføres i henhold til radioreglementet, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (1974) (SOLAS) som gældende på tidspunktet for direktivets vedtagelse og, alt efter den enkelte medlemsstats ønsker, relevante anbefalinger fra Den Internationale Søfartsorganisation (IMO)

w) »ro-ro-passagerskib«: passagerskib med ro-ro-lastområder eller særlige lastområder defineret i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen af 1974 som gældende på tidspunktet for direktivets vedtagelse

x) »STCW-kode«: den ved STCW 1995-partkonferencens resolution nr. 2 vedtagne kode om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, som gældende på tidspunktet for direktivets vedtagelse

y) »funktion«: en række opgaver, pligter og ansvar som specificeret i STCW-koden, der er nødvendige for drift af skibet, sikkerheden for liv på søen og beskyttelse af havmiljøet

z) »rederi«: betyder ejeren af skibet eller enhver anden organisation eller person, som f.eks. den operatør eller den totalbefragter, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra skibets ejer, og som ved påtagelsen af dette ansvar har erklæret sig indforstået med at overtage rederiet

aa) »behørigt bevis«: et bevis, som er udstedt og påtegnet i henhold til dette direktiv, og som giver den retmæssige indehaver ret til som påmønstret for en given rejse at gøre tjeneste og bestride funktioner på det i beviset specificerede ansvarsniveau på et skib af den pågældende type og med den pågældende tonnage og fremdrivningseffekt og det pågældende fremdrivningsmaskineri

ab) »fartstid i søgående skib«: tjeneste om bord på et skib, som er påkrævet for udstedelse af bevis eller anden kvalifikation

ac) »godkendt«: godkendt af en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv

ad) »tredjeland«: et land, som ikke er en medlemsstat

ae) »måned«: en måned er en kalendermåned eller 30 dage som summen af perioder på mindre end en måned.«

4) Følgende artikler tilføjes:

»Artikel 5a

Principper for kystfart

1. Når medlemsstaterne definerer kystfart, må de ikke stille krav vedrørende uddannelse, erfaring eller

bevis for søfarende, der gør tjeneste om bord på skibe, som har ret til at føre en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts flag, og som sejler i kystfart, på en sådan måde, at det medfører strengere krav for disse søfarende end for søfarende på skibe, som fører medlemsstatens eget flag. I intet tilfælde må en medlemsstat stille større krav end de i direktivet nævnte til søfarende på skibe, som fører en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts flag, og som ikke sejler i kystfart.

2. For skibe, som har ret til at føre en medlemsstats flag, og som regelmæssigt sejler i kystfart ud for en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts kyst, skal den medlemsstat, hvis flag skibet har ret til at føre, fastsætte kravene til uddannelse, erfaring og bevis for søfarende på disse skibe, og disse skal mindst svare til kravene i den medlemsstat eller den part i STCW-konventionen, ud for hvis kyst skibet sejler, men må dog ikke overstige direktivets krav til skibe, der ikke sejler i kystfart. Søfarende på et skib, som udstrækker en rejse til farvande, der ikke er defineret som kystfart af en medlemsstat, og som sejler ind i et farvand, der ikke er omfattet af denne definition, skal opfylde kravene i direktivet.

3. En medlemsstat kan indrømme et skib, som har ret til at føre dets flag, fordelene ved direktivets bestemmelser om kystfart, når det regelmæssigt driver kystfart i henhold til medlemsstatens definition heraf ud for kysten af et land, der ikke er part i STCW-konventionen.

4. Når en medlemsstat træffer beslutning om definitionen af kystfart og betingelserne for uddannelse hertil i henhold til kravene i denne artikel, skal den meddele Kommissionen de nærmere bestemmelser, den har vedtaget.

Artikel 5b

Sanktioner eller disciplinære foranstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter fremgangsmåder og procedurer for uvildig undersøgelse af enhver anmeldt inkompetence, handling eller undladelse, som kan udgøre en direkte trussel for sikkerhed for liv og ejendom til søs eller for havmiljøet, og som er forårsaget af indehavere af beviser eller påtegninger, der er udstedt af den pågældende medlemsstat i forbindelse med tjeneste forbundet med deres bevis; endvidere skal medlemsstaterne fastsætte sådanne fremgangsmåder og procedurer for tilbagekaldelse, inddragelse eller ophævelse af beviser af ovennævnte grunde og for at forebygge svig.

2. Den enkelte medlemsstat fastsætter mod skibe, der har ret til at føre dens flag, eller mod søfarende, der er indehavere af beviser, som den har udstedt, sanktioner eller disciplinære foranstaltninger for manglende overholdelse af dens nationale lovgivning til gennemførelse af direktivet.

3. Sådanne sanktioner eller disciplinære foranstaltninger skal navnlig fastsættes og håndhæves under følgende forhold:

1) et rederi eller en skibsfører har ansat en person, der ikke har det af direktivet påkrævede bevis

2) en skibsfører har tilladt, at en funktion eller en opgave, der i henhold til direktivet skal udføres af en person med behørigt bevis, udføres af en person, der ikke har det krævede bevis, en gyldig dispensation eller dokumentation i henhold til artikel 9, stk. 4

3) en person er ved hjælp af svig eller forfalskede dokumenter blevet ansat til at udføre en funktion eller arbejde i en stilling, der i henhold til direktivet skal udføres eller besættes af en person med et bevis eller en dispensation.

4. Hvis der klart er grund til at formode, at et rederi eller en person er ansvarlig for eller har kendskab til manglende overholdelse af direktivet som nærmere anført i stk. 3, skal den medlemsstat, under hvis jurisdiktion rederiet eller personen hører, samarbejde med enhver anden medlemsstat eller enhver anden part i STCW-konventionen, som informerer medlemsstaten om, at den agter at indlede retsforfølgelse inden for sin egen jurisdiktion.

Artikel 5c

Kvalitetskrav

1. Medlemsstaterne sikrer følgende:

1) Al uddannelse, bedømmelse af kvalifikationer, bevisudstedelse, påtegning og fornyelse, som udføres af andre end regeringsorganer eller -enheder i henhold til dens bemyndigelse, skal løbende overvåges ved hjælp af et kvalitetsstyringssystem for at sikre, at definerede målsætninger, herunder læreres og bedømmeres kvalifikationer og erfaring, opfyldes.

2) Hvis regeringsorganer eller -enheder udfører sådanne aktiviteter, skal der forefindes et kvalitetsstyringssystem.

3) Uddannelsesmålsætningen og dertil svarende kompetencekrav skal defineres klart og skal fastlægge det niveau af viden, forståelse og færdigheder, der i henhold til STCW-konventionen kræves ved de pågældende eksamener og bedømmelser. Målsætningen og kvalitetskravene kan specificeres særskilt for de enkelte kurser og uddannelsesprogrammer og skal omfatte administrationen af bevisudstedelsesordningen.

4) Kvalitetskravenes anvendelsesområde omfatter administrationen af bevisudstedelsesordningen, alle uddannelseskurser og -programmer, eksamener og bedømmelser, der udføres af eller autoriseres af medlemsstaten, og de kvalifikationer og den erfaring, der kræves af undervisere og bedømmere under hensyntagen til de retningslinjer, de systemer, den kontrol og den interne kvalitetssikringsovervågning, der er fastsat med henblik på at sikre, at den definerede målsætning opnås.

2. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at kvalificerede personer, som ikke selv er involveret i disse aktiviteter, med mindst fem års mellemrum foretager en uafhængig evaluering af kravene til viden, forståelse, færdigheder og kvalifikationer, af bedømmelsesaktiviteterne og af administrationen af bevisudstedelsesordningen for at sikre:

1) at alle interne forvaltnings- og overvågningsforanstaltninger samt opfølgningsaktioner er i overensstemmelse med planlagte arrangementer og dokumenterede procedurer og på effektiv måde sikrer opfyldelsen af de definerede målsætninger

2) at resultaterne af de uafhængige evalueringer dokumenteres og tilgår de ansvarlige for det evaluerede område

3) at eventuelle mangler afhjælpes rettidigt.

3. En rapport om evalueringen i henhold til stk. 2 meddeles Kommissionen af medlemsstaterne inden for seks måneder efter evalueringen.

Artikel 5d

Helbredskrav — udstedelse og registrering af beviser

1. Medlemsstaterne fastsætter de krav til sundhedsmæssig egnethed, som søfarende skal opfylde, navnlig for syn og hørelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at beviser kun udstedes til ansøgere, som opfylder kravene i denne artikel.

3. Alle, der ansøger om bevis, skal forelægge fyldestgørende dokumentation for følgende:

1) identitet

2) at de mindst har den påkrævede alder for det pågældende bevis som fastsat i reglementet i bilag I til dette direktiv

3) at de opfylder helbredskravene, navnlig for syn og hørelse, som fastsat af medlemsstaterne og har en gyldig lægeattest, som attesterer deres helbredsmæssige egnethed, og som er udstedt af en kvalificeret læge, der er anerkendt af medlemsstatens kompetente myndighed

4) at påkrævet fartstid til søs og anden påkrævet uddannelse i henhold til reglementet i bilag I til dette direktiv for det pågældende bevis er afsluttet

5) at uddannelses- og kvalifikationskrav i henhold til reglementet i bilag I er opfyldt for så vidt angår den stilling, den funktion og det niveau, der fremgår af bevisets påtegning.

4. Medlemsstaterne forpligter sig til:

1) at føre et register eller registre over alle beviser og påtegninger for skibsførere og officerer og, i påkommende tilfælde, menige, som er udstedt, er udløbet eller blevet fornyet, inddraget, ophævet eller meldt tabt eller ødelagt; registeret skal også indeholde udstedte dispensationer

2) at stille oplysninger om disse bevisers status, påtegninger og dispensationer til rådighed for andre medlemsstater eller andre parter i konventionen og for virksomheder, der ønsker at verificere, at beviser, som er blevet dem forelagt af søfarende, der ønsker at få deres beviser anerkendt eller ønsker beskæftigtelse på et skib, er ægte og gyldige.

Artikel 5e

Fornyelse af beviser

1. Skibsførere, officerer og radiooperatører med et bevis, der er udstedt af eller anerkendt i henhold til kapitlerne i bilag I, bortset fra kapitel VI, som gør tjeneste til søs eller har til hensigt at vende tilbage til søen efter en periode i land, skal, for at bevare adgangen til at gøre tjeneste til søs, med mellemrum ikke overstigende fem år:

1) opfylde kravene til sundhedsmæssig egnethed i artikel 5d, og

2) bevise, at de fortsat er i besiddelse af faglige kvalifikationer i henhold til afsnit A-I/11 i STCW-koden.

2. Skibsførere, officerer og radiooperatører skal for fortsat at kunne gøre tjeneste på søgående skibe, for hvilke man internationalt har fastsat særlige uddannelseskrav, have afsluttet den relevante uddannelse med tilfredsstillende resultat.

3. Medlemsstaterne sammenligner de uddannelses- og kvalifikationskrav, som kræves for udstedelse af bevis før 1. februar 2002, med specifikationerne for de pågældende beviser i del A i STCW-koden og fastsætter, hvorvidt indehaverne af sådanne beviser skal gennemgå relevant genopfrisknings- og ajourføringsuddannelse eller underkastes bedømmelse.

Genopfrisknings- og ajourføringskurser skal godkendes og inkludere ændringer i de relevante nationale og internationale reglementer om sikkerhed for liv til søs og beskyttelse af havmiljøet samt tage hensyn til en eventuel ajourføring af de relevante uddannelses- og kvalifikationskrav.

4. Medlemsstaterne skal i samarbejde med de berørte parter udarbejde eller fremme udarbejdelsen af en ordning for genopfrisknings- og ajourføringskurser i henhold til afsnit A-I/11 i STCW-koden.

5. Medlemsstaterne sikrer, at skibe, der har ret til at føre deres flag, har adgang til teksten vedrørende de seneste ændringer i nationale og internationale reglementer om sikkerhed for liv til søs og beskyttelse af havmiljøet, således at skibsførere, officerer og radiooperatører kan holde deres viden ajour.

Artikel 5f

Simulatorer

1. De krav til ydeevne og de andre bestemmelser, der skal opfyldes for at opnå bevis i henhold til STCW-kodens afsnit A-I/12 og del A, gælder for:

1) al obligatorisk simulatorbaseret uddannelse

2) bedømmelse af kvalifikationer i henhold til STCW-kodens del A, som udføres med simulator

3) demonstration ved hjælp af simulator af fortsat duelighed i henhold til STCW-kodens del A.

2. Simulatorer, som er installeret og bragt i anvendelse før 1. februar 2002, kan undtages fra fuld overholdelse af kravene i stk. 1, hvis medlemsstaterne ønsker det.

Artikel 5g

Rederiernes ansvar

1. En medlemsstat skal i henhold til stk. 2 og 3 holde rederierne ansvarlige for, at søfarende, der mønstres på deres skibe, opfylder bestemmelserne i dette direktiv, og skal kræve, at ethvert rederi sikrer:

1) at ansatte søfarende på dets skibe har et behørigt bevis i henhold til direktivet og som fastsat af medlemsstaten

2) at skibene er bemandet i henhold til medlemsstatens gældende forskrifter for sikker bemanding

3) at relevant dokumentation om alle søfarende, der er ansat på dets skibe holdes ajour og er lettilgængelig og omfatter, men ikke er begrænset til, dokumentation og data om deres erfaring, uddannelse, sundhedsmæssige egnethed og kvalifikationer til at udføre de arbejdsopgaver, som de får pålagt

4) at alle nymønstrede søfarende på et af dets skibe orienteres om deres specifikke arbejdsopgaver og om alle skibets arrangementer, installationer, udstyr, procedurer og karakteristika, som er relevante såvel for deres rutinemæssige opgaver som for deres opgaver i en nødsituation

5) at skibets besætningsmedlemmer effektivt kan samordne deres opgaver i en nødsituation og ved udførelse af funktioner, som er af afgørende vigtighed for sikkerheden eller for forebyggelse eller begrænsning af forurening.

2. Rederierne, skibsførerne og besætningsmedlemmerne har alle ansvar for at sikre, at forpligtelserne i denne artikel får fuld virkning, og dette gælder også for enhver anden foranstaltning, der kan vise sig nødvendig for at sikre, at det enkelte besætningsmedlem kan yde et kvalificeret bidrag til sikker drift af skibet.

3. Rederiet giver alle skibsførere af skibe, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, skriftlige instrukser om de fremgangsmåder og procedurer, der skal følges for at sikre, at alle søfarende, som er nymønstrede på skibet, får rimelige muligheder for, inden de pålægges arbejdsopgaver, at gøre sig bekendt med udstyret om bord, med driftsprocedurerne og andre nødvendige arrangementer for at kunne udføre arbejdsopgaverne korrekt. Disse retningslinjer og procedurer skal omfatte følgende:

1) der skal afsættes tilstrækkelig tid til, at enhver nyansat søfarende får mulighed for at gøre sig bekendt med:

1.1. det specifikke udstyr, som den søfarende skal anvende eller betjene

1.2. de forhold forbundet med vagt, sikkerhed, miljøbeskyttelse, nødprocedurer og arrangementer, der er specifikke for skibet, og som den søfarende skal have kendskab til for at udføre de ham tildelte arbejdsopgaver korrekt

2) udpegelse af et erfarent besætningsmedlem, som har ansvaret for at sikre, at nyansatte søfarende får mulighed for at modtage væsentlige oplysninger på et sprog, som de forstår.

Artikel 5h

Egnethed til tjeneste

1. For at forebygge træthed skal medlemsstaterne fastsætte og håndhæve hvileperioder for vagtpersonalet og kræve, at vagterne arrangeres således, at hele vagtpersonalets effektivitet ikke hæmmes af træthed, samt at arbejdsopgaverne organiseres på en sådan måde, at den første vagt ved rejsens påbegyndelse og de følgende vagtafløsninger er tilstrækkeligt udhvilede og i enhver henseende arbejdsdygtige.

2. Enhver person, der pålægges at arbejde som vagthavende navigatør eller som menig på vagtholdet, skal have mindst ti timers hvile i enhver 24-timers periode.

3. Hviletiden kan opdeles i højst to perioder, hvoraf en skal være på mindst seks timer.

4. De i stk. 1 og 2 nævnte krav til hvileperioder skal ikke nødvendigvis overholdes i en nødsituation eller en øvelsessituation eller under andre driftsforhold, der har forret.

5. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan minimumsperioden på ti timer reduceres til seks på hinanden følgende timer, men ikke derunder, forudsat at denne reduktion ikke strækker sig over mere end to dage, og at der gives mulighed for mindst 70 timers hvile for hver syvdagesperiode.

6. Medlemsstaterne kræver, at vagtplaner opsættes således, at der er let adgang til dem.«

5. Artikel 7 affattes således:

»*Artikel 7*

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder eller instanser, som:

— forestår den i artikel 5 omhandlede uddannelse

— tilrettelægger og/eller fører tilsyn med eksamenerne, når det er krævet

— udsteder det i artikel 5d omhandlede bevis

— meddeler dispensationer i medfør af artikel 6.

2. Medlemsstaterne sikrer følgende:

Uddannelse og bedømmelse

a) Al uddannelse og bedømmelse af søfarende skal:

1) struktureres i henhold til de skriftlige programmer, herunder de metoder, midler, procedurer og undervisningsmaterialer, der er nødvendige for at opfylde de foreskrevne kompetencekrav, og

2) udføres, overvåges, evalueres og støttes af personer, der er kvalificerede i henhold til litra d), e) og f).

b) Personer, der varetager uddannelse eller bedømmelse under tjeneste om bord på skibet, skal kun gøre dette, når sådan uddannelse og bedømmelse ikke påvirker skibets normale drift negativt, og når de kan bruge al deres tid og henvende al deres opmærksomhed på uddannelsen eller bedømmelsen.

Kvalifikationer for undervisere, tilsynsførende og bedømmere

c) Undervisere, tilsynsførende og bedømmere skal være tilstrækkeligt kvalificeret med hensyn til de særlige typer og niveauer af uddannelse eller bedømmelse af søfarendes kvalifikationer enten om bord eller i land.

Uddannelse under tjeneste

d) Enhver person, der enten om bord eller på land varetager uddannelse under tjeneste af søfarende, for at disse kan opnå bevis i henhold til direktivet, skal:

1) være fortrolig med uddannelsesprogrammet og bekendt med den specifikke uddannelses målsætning for denne type uddannelse

2) være kvalificeret til den arbejdsopgave, som uddannelsen omfatter

3) hvis simulator anvendes, endvidere

3.1. have modtaget behørig vejledning i undervisningsteknikker med anvendelse af simulatorer, og

3.2. have praktisk erfaring med betjening af den type simulator, der anvendes.

e) Enhver person, der har ansvar for at føre tilsyn med uddannelse under tjeneste af søfarende, der

uddanner sig for at opnå bevis, skal have fuldstændigt kendskab til uddannelsesprogrammet og de specifikke målsætninger for de enkelte typer uddannelse.

Bedømmelse af kvalifikationer

f) Enhver person, der enten om bord eller på land foretager bedømmelse af søfarendes kvalifikationer i forbindelse med uddannelse under tjeneste, som tager sigte på opnåelse af bevis, skal:

1) have tilstrækkelig viden om og kendskab til de kvalifikationer, der bedømmes

2) være kvalificeret til at udføre den arbejdsopgave, der bedømmes

3) have modtaget behørig vejledning i bedømmelsesmetoder og -praksis

4) være i besiddelse af praktisk bedømmelseserfaring

5) hvis bedømmelsen involverer anvendelsen af simulatorer, have praktisk bedømmelseserfaring med den særlige type simulator, der anvendes, og have indvundet denne erfaring under tilsyn af en erfaren bedømmer og til dennes tilfredshed.

Uddannelse og bedømmelse på skoler

g) Når en medlemsstat godkender et kursus, en skole eller en skoles udstedelse af kvalifikation, og når dette kursus eller denne kvalifikation indgår i kravene for at opnå bevis, skal skolens undervisere og bedømmere være i besiddelse af kvalifikationer og erfaring i henhold til bestemmelserne om kvalitetskrav i artikel 5e. Kvalifikationer, erfaringer og anvendelse af kvalitetskrav skal omfatte behørig uddannelse i undervisningsteknikker, uddannelses- og bedømmelsesmetoder og -praksis og skal overholde de gældende krav i litra d) til f).«

6) Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

Medlemsstaterne drager omsorg for:

1) At der om bord på ethvert skib, som fører en medlemsstats flag, på ethvert tidspunkt er mulighed for effektiv mundtlig kommunikation vedrørende sikkerhed mellem alle medlemmer af skibets besætning, navnlig således, at meddelelser og instrukser modtages betids og forstås korrekt, jf. dog nr. 2 og 4.

2) At der på ethvert passagerskib, der fører en medlemsstats flag, og på ethvert passagerskib, der påbegynder og/eller afslutter en rejse i en medlemsstats havn, etableres et arbejdssprog, som skal anføres i skibsdagbogen for at sikre en effektiv indsats fra besætningen i sikkerhedsanliggender.

Rederiet eller skibsføreren, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, afgør, hvilket arbejdssprog, der er det mest hensigtsmæssige. Hver søfarer skal kunne forstå og, hvor det er nødvendigt, give ordrer og instrukser samt kunne rapportere tilbage på dette sprog.

Hvis arbejdssproget ikke er et officielt sprog i medlemsstaten, skal alle planer og lister, som kræves opsat på skibet, indeholde en oversættelse til arbejdssproget.

3) At det personale, der om bord på passagerskibe ifølge mønstringsrullen har til opgave at bistå passagererne i nødsituationer, let kan identificeres og besidder kommunikationsfærdigheder, som er tilstrækkelige til dette formål under hensyn til en passende og hensigtsmæssig kombination af nedenstående kriterier:

a) det/de sprog, der tales af de nationaliteter af passagerer, som hovedsagelig befordres på en bestemt rute

b) sandsynligheden for, at et elementært engelsk ordforråd kan være et middel til at give simple anvisninger til passagerer, der har behov for hjælp, hvad enten passageren og besætningsmedlemmet har et fælles sprog eller ej

c) det mulige behov for at kommunikere på andre måder i en nødsituation, når verbal kommunikation ikke er mulig (f.eks. udføre demonstrationer, anvende tegnsprog, henvende opmærksomheden på placeringen af anvisninger, mønstringssteder, redningsudstyr eller flugtveje)

d) det omfang, i hvilket der er givet passagererne sikkerhedsinstrukser på deres modersmål, og

e) de sprog, som katastrofemeldinger, der måtte blive udsendt i en nødsituation eller under en øvelse for at videregive livsvigtig vejledning til passagererne og gøre det lettere for besætningsmedlemmerne at bistå passagererne, bliver givet på.

4) At skibsfører, officerer og menige om bord på olietankskibe, kemikalieskibe og gastankskibe, der fører en medlemsstats flag, kan kommunikere med hinanden på et fælles arbejdssprog.

5) At der er passende kommunikationsmuligheder mellem skibet og myndighederne på land enten

på et fælles sprog eller på myndighedernes sprog.

6) At de, når der foretages havnestatskontrol i henhold til direktiv 95/21/EF, også undersøger, om skibe, der fører en ikke-medlemsstats flag, overholder denne artikel.«

7. Artikel 9, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Søfarende, der ikke er i besiddelse af de i artikel 3 omhandlede beviser, kan opnå ret til at gøre tjeneste på skibe, som fører en medlemsstats flag, hvis der er truffet afgørelse om anerkendelse af deres behørige bevis under anvendelse af nedenstående procedure:

a) Når medlemsstaten ved påtegning anerkender et behørigt bevis, der er udstedt af et tredjeland, skal den anvende de procedurer og kriterier, der er anført i bilag II.

b) Medlemsstaterne underretter Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater om, hvilke behørige beviser de har anerkendt eller har til hensigt at anerkende efter kriterierne i litra a).

c) Hvis der inden for en periode på tre måneder, efter at medlemsstaten er blevet underrettet af Kommissionen i overensstemmelse med litra b), rejses indsigelse af en medlemsstat eller af Kommissionen på grundlag af kriterierne i litra a), behandler Kommissionen spørgsmålet efter proceduren i artikel 13. Den berørte medlemsstat træffer passende foranstaltninger til gennemførelse af de afgørelser, der er truffet efter proceduren i artikel 13.

d) Hvis et bevis udstedt af et tredjeland er blevet anerkendt efter ovennævnte procedure, og hvis IMO-komitéen for sikkerhed til søs ikke har kunnet fastslå, at det pågældende tredjeland har vist, at det har givet bestemmelserne i STCW-konventionen fuld virkning, behandler Kommissionen spørgsmålet efter proceduren i artikel 13, for at der kan tages stilling, til, om beviset skal anerkendes eller ej. Den berørte medlemsstat træffer passende foranstaltninger til gennemførelse af de afgørelser, der er truffet efter proceduren i artikel 13.

e) Kommissionen udarbejder og ajourfører en liste over de behørige beviser, som er blevet anerkendt i henhold til ovennævnte procedurer. Listen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

4. Uanset artikel 3a, stk. 6, kan en medlemsstat, hvis omstændighederne kræver det, tillade en søfarende at gøre tjeneste i en anden kapacitet end radioofficer eller radiooperatør, undtagen som fastsat i radioreglementet, i et tidsrum på ikke over tre måneder om bord på et skib, der fører medlemsstatens flag, med et behørigt og gyldigt bevis, som er udstedt og i fornødent omfang påtegnet af et tredjeland, men som endnu ikke er blevet påtegnet af den pågældende medlemsstat med henblik på anerkendelse for tjeneste om bord på et skib, der fører medlemsstatens flag. Der skal foreligge dokumentation for, at der er blevet indsendt ansøgning om påtegning til de kompetente myndigheder.«

8) Artikel 10 og 11 erstattes af følgende artikler:

»*Artikel 10*

Havnestatskontrol

1. Uanset hvilket flag de fører, kan skibe, der ligger i en medlemsstats havn, bortset fra skibskategorier udelukket i henhold til artikel 1, underkastes havnestatskontrol af denne medlemsstats behørigt autoriserede embedsmænd for at undersøge, om alle søfarende, som gør tjeneste om bord, og som skal være i besiddelse af et bevis i henhold til STCW-konventionen, faktisk er indehavere af et behørigt bevis eller en gyldig dispensation.

2. Under udøvelse af havnestatskontrol i henhold til dette direktiv påser medlemsstaterne, at alle relevante bestemmelser og procedurer i direktiv 95/21/EF finder anvendelse.

Artikel 10a

Procedurer for havnestatskontrol

1. Havnestatskontrol i henhold til artikel 10 omfatter kun følgende, jf. dog direktiv 95/21/EF:

— Det sikres, at alle søfarende, som gør tjeneste om bord og som skal være i besiddelse af et bevis i henhold til STCW-konventionen, også er indehavere af et behørigt bevis eller en gyldig dispensation eller kan forelægge dokumentation for, at en ansøgning om en påtegning, der attesterer anerkendelse, er blevet indsendt til flagstatens myndigheder.

— Det sikres, at antal af og beviser for de søfarende, der gør tjeneste om bord, er i overensstemmelse med flagstatens myndigheders krav til sikker bemanding.

2. Vurderingen i overensstemmelse med del A i STCW-koden af, om de til skibet hørende søfarende

er egnede til at opretholde de vagttjenestenormer, der er foreskrevet ved STCW-konventionen, foretages, hvis der klart er grunde til at antage, at sådanne normer ikke overholdes som følge af, at en eller flere af følgende begivenheder er indtruffet:

— skibet har været udsat for kollision, grundstødning eller stranding

— der har fundet en i henhold til internationale konventioner ulovlig udtømning af stoffer sted fra skibet under sejlads, til ankers eller på liggeplads

— skibet er blevet manøvreret på usikker eller farlig måde, hvorved man ikke har fulgt rutemæssig praksis som vedtaget af IMO eller sikker navigationspraksis og sikre navigationsprocedurer

— skibet er på anden måde blevet håndteret på en sådan måde, at det udgør en fare for mennesker, ejendom eller miljøet

— et bevis er erhvervet på svigagtig måde, eller bevisets indehaver er ikke den person, som beviset oprindeligt blev udstedt til

— skibet fører flag fra et land, der ikke har ratificeret STCW-konventionen, eller skibsfører, officerer eller menige er i besiddelse af beviser udstedt at et tredjeland, der ikke har ratificeret STCW-konventionen.

3. Uanset verificering af beviset kan det i forbindelse med vurderingen i henhold til stk. 2 kræves, at den søfarende beviser, at han er i besiddelse af kvalifikationerne til det arbejde, han udfører. Dette kan bl.a. indebære, at man sikrer, at vagttjenestenormerne er blevet opfyldt, og at den søfarende reagerer korrekt i nødsituationer inden for sit faglige område.

Artikel 11

Tilbageholdelse

Med forbehold af direktiv 95/21/EF er nedennævnte mangler de eneste grunde i henhold til dette direktiv til, at en medlemsstat må tilbageholde et skib, såfremt den myndighedsperson, der udfører havnestatskontrollen, har fastslået, at disse mangler udgør en fare for mennesker, ejendom eller miljø:

— de søfarende har ikke et bevis, har ikke et behørigt bevis, har ikke en gyldig dispensation eller kan ikke forelægge dokumentation for, at en ansøgning om påtegning af anerkendelsesattestation er blevet indsendt til flagstatens myndigheder

— skibet opfylder ikke de gældende krav til sikker bemanding i flagstaten

— navigations- og maskinvagtordningerne opfylder ikke de krav, der er fastsat for skibet af flagstaten

— fravær på en vagt af en person, der er kvalificeret til at betjene udstyr, som er af væsentlig betydning for sikker navigation, radiokommunikation om sikkerhedsaspekter eller forebyggelse af havforurening

— manglende duelighedsbevis med henblik på udførelsen af de arbejdsopgaver, der påhviler søfarende med hensyn til skibets sikkerhed og forebyggelse af forurening

— det er ikke muligt at skaffe personer, som er tilstrækkeligt udhvilede og i enhver henseende arbejdsdygtige, til den første vagt ved rejsens begyndelse og til efterfølgende afløservagter.«

9) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

— i stk. 1 erstattes »litra q, r) og s)« med »litra p), q), r), w) og x)«

— der indsættes følgende stk. 1a:

»1a. Senest fem år efter vedtagelsen af direktiv 98/35/EF(*) træffer Rådet på de i traktaten fastsatte betingelser og på forslag af Kommissionen beslutning om eventuel ændring af bilag II til dette direktiv på baggrund af de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af det.

(*) EFT L 172 af 17.6.1998, s. 1.«

— i stk. 2 erstattes »v« med »u«.

10) Der indsættes følgende artikel:

»*Artikel 13a*

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne kan indtil 1. februar 2002 fortsat udstede, anerkende og påtegne beviser i henhold til de bestemmelser, der var gældende før 1. februar 1997 for søfarende, som påbegyndte godkendt fartstid i søgående skibe og et godkendt uddannelsesprogram eller et godkendt uddannelseskursus før 1. august 1998.

2. Medlemsstaterne kan indtil 1. februar 2002 fortsat forlænge og forny beviser og påtegninger i henhold til de bestemmelser, der var gældende før 1. februar 1997.

3. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 5e genudsteder eller forlænger gyldigheden af et bevis,

som den oprindeligt udstedte i henhold til de betingelser, der var gældende før 1. februar 1997, kan medlemsstaten frit ændre tonnagegrænsen på det oprindelige bevis som følger:

1) »200 bruttoregisterton« kan udskiftes med »en bruttotonnage på 500«, og

2) »1 600 bruttoregisterton« kan udskiftes med »en bruttotonnage på 3 000«.«

11) Bilaget udskiftes med bilag I til dette direktiv.

12) Bilag II til dette direktiv indsættes som bilag II.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1999 eller, hvis tidligere, et år efter datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

2. Når medlemsstaterne vedtager nævnte love og administrative bestemmelser, skal disse indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser i henhold til dette direktiv, og skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger for anvendelse af disse sanktioner. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

4. Medlemsstaterne meddeler omgående Kommissionen teksten til alle bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på datoen for offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. maj 1998.

På Rådets vegne

J. CUNNINGHAM

Formand

BILAG I

UDDANNELSESKRAV I STCW-KONVENTIONEN, SOM DER ER HENVIST TIL I DIREKTIVETS ARTIKEL 2

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. De reglementer, der henvises til i dette bilag, suppleres af de obligatoriske bestemmelser i del A i STCW-koden med undtagelse af kapitel VIII, reglement VIII/2.

   Enhver henvisning til et krav i et reglement er også henvisning til det tilsvarende afsnit i del A i STCW-koden.

2. Del A i STCW-koden indeholder uddannelses- og kvalifikationskrav, som skal opfyldes af personer, der ansøger om udstedelse og fornyelse af beviser i henhold til STCW-konventionens bestemmelser. For at klargøre forbindelsen mellem bestemmelserne for udstedelse af alternative beviser i kapitel VII og bestemmelserne for udstedelse af beviser i kapitel II, III og IV grupperes de færdigheder, der specificeres i uddannelses- og kvalifikationskravene, i følgende syv funktioner:

   1) navigation

   2) lastbehandling og stuvning

   3) kontrol af skibsoperationen og af ombordværendes sikkerhed

   4) driftovervågning og kontrol af maskineri

   5) driftovervågning og kontrol af elektriske og elektroniske systemer

   6) vedligeholdelse og reparation

   7) radiokommunikation

   på følgende ansvarsniveau:

   1) lederniveau

   2) operatørniveau

   3) assistentniveau.

   Funktioner og ansvarsniveau angives ved undertitel i oversigterne over uddannelses- og kvalifikationskrav i kapitel II, III og IV i STCW-kodens del A.

KAPITEL II

SKIBSFØRER — DÆKKET

Reglement II/1

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover

1. Enhver vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover skal være i besiddelse af behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. være mindst 18 år

2.2. have mindst et års godkendt fartstid i søgående skibe som del af et godkendt uddannelsesprogram, som inkluderer uddannelse om bord i henhold til kravene i afsnit A-II/1 i STCW-koden, og som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, eller have mindst tre års godkendt fartstid i søgående skibe

2.3. under den påkrævede fartstid have forrettet mindst seks måneders vagttjeneste på broen under opsyn af skibsføreren eller en kvalificeret officer

2.4. opfylde de gældende krav i reglementerne i kapitel IV for udførelse af foreskrevet radiotjeneste i henhold til radioreglementet

2.5. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/1 i STCW-koden.

Reglement II/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover

Skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage på 3 000 eller derover

1. Enhver fører og overstyrmand i et søgående skib med en bruttotonnage på 3 000 eller derover skal være i besiddelse af behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover og have følgende godkendte fartstid i søgående skibe i den egenskab:

2.1.1. for erhvervelse af bevis som overstyrmand i mindst 12 måneder

2.1.2. for erhvervelse af bevis som skibsfører i mindst 36 måneder, dog således at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden er erhvervet som overstyrmand

2.2. have fuldendt godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/2 i STCW-koden for skibsførere og overstyrmænd i skibe med en bruttotonnage på 3 000 eller derover.

Skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000

3. Enhver skibsfører og overstyrmand i et søgående skib med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000 skal være i besiddelse af behørigt bevis.

4. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

4.1. for erhvervelse af bevis som overstyrmand opfylde kravene som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover

4.2. for erhvervelse af bevis som skibsfører opfylde kravene som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover og have godkendt fartstid i søgående skibe på mindst 36 måneder i den egenskab, dog således, at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden er erhvervet som overstyrmand

4.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/2 i STCW-koden for skibsførere og overstyrmænd i skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000.

Reglement II/3

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør og som fører af skibe med en bruttotonnage under 500

Skibe, der ikke sejler i kystfart

1. Enhver vagthavende navigatør, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, som ikke sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis for skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover.

2. Enhver skibsfører, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, som ikke sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis for tjeneste som skibsfører på skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000.

Skibe, der sejler i kystfart

Vagthavende navigatør

3. Enhver vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

4. Enhver, der ansøger om bevis som vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal

4.1. være mindst 18 år

4.2. have afsluttet:

4.2.1. særlig uddannelse, herunder en hensigtsmæssig periode af fartstid i søgående skibe efter myndighedernes krav, eller

4.2.2. godkendt dækstjeneste i søgående skibe i mindst tre år

4.3. opfylde de gældende bestemmelser i reglementerne i kapitel IV med henblik på udførelse af radiotjeneste i henhold til radioreglementet

4.4. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/3 i STCW-koden for vagthavende navigatører på skibe med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart.

Skibsfører

5. Enhver skibsfører, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

6. Enhver, der ansøger om bevis som skibsfører i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart, skal:

6.1. være mindst 20 år

6.2. have godkendt fartstid på mindst 12 måneder som vagthavende navigatør

6.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/3 i STCW-koden for førere af skibe med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart.

7. Undtagelser

Myndighederne kan, såfremt de skønner, at et skibs størrelse og forholdene på dets rejse er således, at anvendelsen af alle kravene i dette reglement og i afsnit A-II/3 i STCW-koden ville være urimelig eller praktisk uigennemførlig, i tilsvarende omfang fritage føreren og vagthavende navigatør i et sådant skib eller klasse af skibe fra at opfylde visse af kravene under hensyntagen til sikkerheden for alle skibe, der sejler i samme farvand.

Reglement II/4

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som menig, der indgår i brovagten

1. Enhver menig, der indgår i brovagten på et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover, og som ikke er under uddannelse, eller hvis pligter under brovagten er af ufaglært art, skal være i besiddelse af et behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. være mindst 16 år

2.2. have afsluttet:

2.2.1. godkendt fartstid i søgående skibe med mindst seks måneders uddannelse og erfaring, eller

2.2.2. særlig uddannelse, enten før første udmønstring eller om bord i et skib, herunder godkendt fartstid på mindst to måneder i et søgående skib

2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/4 i STCW-koden.

3. Den ved underafsnit 2.2.1 og 2.2.2 krævede fartstid, uddannelse og erfaring skal erhverves under udførelse af hverv i tilknytning til brovagten og skal udføres under direkte opsyn af skibsføreren, den vagthavende navigatør eller en kvalificeret menig.

4. En søfarende kan af medlemsstaten anses for at have opfyldt kravene i dette reglement, hvis han har gjort tjeneste i en stilling på dækket, hvortil der stilles tilsvarende krav, i mindst et år inden for de sidste fem år forud for STCW-konventionens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL III

MASKINAFDELING

Reglement III/1

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer i et bemandet maskinrum eller som tilsynshavende maskinofficerer i et periodisk ubemandet maskinrum

1. Enhver vagthavende maskinofficer i et bemandet maskinrum eller den tilsynshavende maskinofficer i et periodisk ubemandet maskinrum i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW eller derover, skal være i besiddelse af et behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. være mindst 18 år

2.2. have afsluttet mindst seks måneders fartstid på et søgående skib i maskinafdelingen i henhold til afsnit A-III/1 i STCW-koden, og

2.3. have afsluttet godkendt uddannelse og oplæring på mindst 30 måneder, herunder uddannelse om bord, som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, og som opfylder uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/1 i STCW-koden.

Reglement III/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som maskinchef og første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover

1. Enhver maskinchef og førstemaskinmester i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer, og

2.1.1. for erhvervelse af bevis som første msakinmester have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe som maskinassistent eller maskinofficer

2.1.2. for erhvervelse af bevis som maskinchef have mindst 36 måneders godkendt fartstid i søgående skibe, heraf mindst 12 måneder som ansvarshavende maskinofficer efter at have opfyldt betingelserne for at erhverve bevis som første maskinmester, og

2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/2 i STCW-koden.

Reglement III/3

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som maskinchef og første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er mellem 750 kW og 3 000 kW

1. Enhver maskinchef og førstemaskinmester i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på mellem 750 kW og 3 000 kW, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer, og

2.1.1. for erhvervelse af bevis som første maskinmester have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe som maskinassistent eller maskinofficer

2.1.2. for erhvervelse af bevis som maskinchef have mindst 24 måneders godkendt fartstid i søgående skibe, heraf mindst 12 måneder efter at have opfyldet betingelserne for at erhverve bevis som første maskinmester, og

2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/3 i STCW-koden.

3. Enhver maskinofficer, som opfylder betingelserne for at gøre tjeneste som første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover, er berettiget til at gøre tjeneste som maskinchef i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er under 3 000 kW, såfremt mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skib er erhvervet som ansvarshavende maskinofficer, og beviset bærer en påtegnelse om dette.

Reglement III/4

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som menig, der indgår i maskinvagten i et bemandet maskinrum, eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum

1. Enhver menig, der indgår i maskinvagten eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum på et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW

eller derover, undtagen menige under uddannelse og menige, hvis pligter er af ufaglært art, skal være i besiddelse af behørigt bevis til at udføre disse hverv.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. være mindst 16 år

2.2. have afsluttet:

2.2.1. godkendt fartstjeneste med mindst seks måneders uddannelse og erfaring, eller

2.2.2. særlig uddannelse, enten før første udmønstring eller om bord i et skib, herunder tjeneste på mindst to måneder i et søgående skib

2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/4 i STCW-koden.

3. Den ved underafsnit 2.2.1 og 2.2.2 krævede fartstid, uddannelse og erfaring skal erhverves under udførelse af hverv i tilknytning til maskinvagten, og skal udføres under direkte opsyn af en kvalificeret maskinofficer eller en kvalificeret menig.

4. En søfarende kan af medlemsstaten anses for at have opfyldt kravene i dette reglement, hvis han har gjort tjeneste i en stilling i maskinafdelingen, hvortil der stilles tilsvarende krav, i mindst et år inden for de sidste fem år forud for STCW-konventionens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OG RADIOPERSONEL

Forord

Obligatoriske forskrifter for vagthold ved radiostationer findes i radioreglementet og i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (1974) med ændringer. Forskrifter for vedligeholdelse af radiostationer findes i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (1974) med ændringer samt i de retningslinjer, der er vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation.

Reglement IV/1

Anvendelse

1. Med forbehold af stk. 3 skal bestemmelserne i dette kapitel finde anvendelse på radiopersonellet i et skib, der sejler under det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) som foreskrevet i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (1974) med ændringer.

2. Indtil den 1. februar 1999 skal radiopersonel på skibe, der opfylder bestemmelserne i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (1974), i kraft umiddelbart forud for 1. februar 1992, overholde bestemmelserne i den internationale konvention om uddannelse af søfarende om sønæring og om vagthold (1978), i kraft forud for 1. december 1992.

3. Radiopersonel på skibe, som ikke er forpligtet til at opfylde bestemmelserne i GMDSS i kapitel IV i SOLAS-konventionen, skal ikke opfylde bestemmelserne i dette kapitel. Radiopersonel på disse skibe skal dog overholde radioreglementet. Myndighederne skal sikre, at forskriftsmæssige beviser i henhold til radioreglementet udstedes til eller anerkendes for sådant radiopersonel.

Reglement IV/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som GMDSS-radiopersonel

1. Enhver person, der har ansvaret for eller udfører radiotjeneste på et skib, der skal deltage i GMDSS, skal være i besiddelse af behørigt GMDSS-certifikat, som er udstedt af eller anerkendt af myndighederne i henhold til bestemmelserne i radioreglementet.

2. Enhver, der ansøger om bevis i henhold til dette reglement til tjeneste i et skib, der i henhold til den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (1974) med ændringer skal være udstyret med radioinstallation, skal:

2.1. være mindst 18 år

2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og oplæring og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A/IV-2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÆRLIGE UDDANNELSESKRAV TIL PERSONEL I SÆRLIGE TYPER SKIBE

Reglement V/1

Obligatoriske minimumskrav vedrørende uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer og menige i tankskibe

1. Officerer og menige, som pålægges særlige hverv og ansvar i forbindelse med ladning og lastbehandlingsudstyr i tankskibe skal have gennemført et godkendt landbaseret brandslukningskursus samt den i henhold til reglement VI/1 påkrævede uddannelse og skal have afsluttet:

1.1. mindst tre måneders godkendt fartstid til søs i tankskibe med henblik på at opnå tilstrækkeligt kendskab til sikker driftspraksis, eller

1.2. et godkendt orienteringskursus om tankskibe omfattende mindst den undervisningsplan for dette emne, der findes i afsnit A-V/1 i STCW-koden;

myndighederne kan eventuelt acceptere en fartstid under opsyn, som er kortere end i underpunkt 1, forudsat at:

1.3. den accepterede periode er på mindst en måned

1.4. tankskibet har en bruttotonnage på under 3 000

1.5. varigheden af hver rejse, som tankskibe foretager i løbet af perioden, ikke er på over 72 timer

1.6. tankskibets driftsforhold, antallet af rejser og losnings- og lastningsoperationer i perioden muliggør opnåelse af samme viden og erfaring.

2. Fører, maskinchef, overstyrmand, første maskinmester og enhver anden person med direkte ansvar for lastning, losning og kontrol med lasten i transit eller håndtering af lasten skal ud over opfyldelse af kravene i underpunkt 1.1 og 1.2 have:

2.1. tilstrækkelig erfaring med deres pligter om bord på det tankskib, de gør tjeneste på

2.2. have gennemgået et godkendt, specialiseret uddannelsesprogram, som mindst omfatter de emner i afsnit A-V/1 i STCW-koden, som er relevante for de tankskibe, de gør tjeneste på, hvad enten det drejer sig om olietankskibe, kemikalietankskibe eller gastankskibe.

3. Indtil to år efter ikrafttrædelsen af STCW-konventionen i en medlemsstat vil en søfarende kunne anses for at have opfyldt kravene i underpunkt 2.2, hvis han har gjort tjeneste i en relevant stilling om bord på den pågældende type tankskib i et tidsrum af mindst et år inden for de forudgående fem år.

4. Myndighederne skal sikre, at der udstedes et behørigt bevis til skibsførere og officerer, som er kvalificerede i henhold til punkt 1 og 2, eller at et eksisterende bevis påtegnes forskriftsmæssigt. Der udstedes bevis til enhver menig, der er kvalificeret hertil.

Reglement V/2

Obligatoriske minimumskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer, menige og andet personale på ro-ro-passagerskibe

1. Dette reglement gælder for skibsførere, officerer, menige og andet personale om bord på ro-ro-passagerskibe i udenrigsfart. Myndighederne fastsætter, hvorvidt disse krav gælder for personale på ro-ro-passagerskibe i indenrigsfart.

2. Søfarende skal, før de tildeles hverv om bord på ro-ro-passagerskibe, have gennemført den i punkt 4 til 8 krævede uddannelse i henhold til deres stilling, pligter og ansvar.

3. Søfarende, som skal gennemgå den obligatoriske uddannelse i henhold til punkt 4, 7 og 8, skal mindst hvert femte år gennemgå relevante genopfriskningskurser.

4. Skibsførere, officerer og andet personale, som på mønstringsrullen er udpeget til at assistere passagerer i nødsituationer om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have fuldført uddannelse i »crowd management« som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 1, i STCW-koden.

5. Skibsførere, officerer og andet personale, som er tildelt specifikke opgaver og ansvar om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført orienteringsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 2, i STCW-koden.

6. Personale, som direkte betjener passagerer i passageromrâderne om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført sikkerhedsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 3, i STCW-koden.

7. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskinmestre og alle, der har umiddelbart ansvar for indskibning og udskibning af passagerer, for losning, lastning eller sikring af lasten, eller for lukning af åbninger i skroget om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i passagersikkerhed, lastsikkerhed og skrogintegritet som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 4, i STCW-koden.

8. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskinmestre og enhver person, der har ansvaret for passagernes sikkerhed i nødsituationer om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i krisestyring (»crisis management«) og menneskelig adfærd som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 5, i STCW-koden.

9. Administrationen skal sikre, at alle, der gennemfører uddannelsen og som er kvalificeret i henhold til bestemmelserne i dette reglement, modtager skriftligt bevis derfor.

KAPITEL VI

NØDSITUATIONER, SIKKERHED PÅ ARBEJDSPLADSEN, SYGDOMSBEHANDLING OG OVERLEVELSESFUNKTIONER

Reglement VI/1

Obligatoriske minimumskrav for orientering og grundlæggende sikkerhedsuddannelse og instruktion for alle søfarende

Søfarende skal modtage orientering og grundlæggende sikkerhedsuddannelse eller instruktion i henhold til afsnit A-VI/1 i STCW-koden og skal opfylde de forskriftsmæssige uddannelses- og kvalifikationskrav.

Reglement VI/2

Obligatoriske minimumskrav for udstedelse af duelighedsbevis i betjening af redningsflåder, redningsbåde, MOB-både og »fast rescue boats« (FRB)

1. Enhver, der ansøger om duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både, bortset fra »fast rescue boats« (FRB), skal:

1.1. være mindst 18 år

1.2. have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe eller have deltaget i et godkendt uddannelseskursus og have mindst 6 måneders godkendt fartstid i søgående skibe, og

1.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både i henhold til afsnit A-VI/2, stk. 1-4, i STCW-koden.

2. Enhver, der ansøger om duelighedsbevis i betjening af hurtige redningsbåde, skal:

2.1. være i besiddelse af duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både, bortset fra »fast rescue boats« (FRB)

2.2. have deltaget i et godkendt uddannelseskursus, og

2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for duelighedsbevis i betjening af »fast rescue boats« (FRB) i henhold til afsnit A-VI/2, stk. 5-8, i STCW-koden.

Reglement VI/3

Obligatoriske minimumskrav for avanceret uddannelse i brandbekæmpelse

1. Søfarende, der er udpeget til at tilrettelægge brandbekæmpelsesoperationer, skal med positivt resultat have gennemført avanceret uddannelse i brandbekæmpelsesteknikker med særlig vægt på tilrettelæggelse, taktik og ordregivning i henhold til bestemmelserne i afsnit A-VI/3 i STCW-koden, og de skal opfylde de heri specificerede uddannelses- og kvalifikationskrav.

2. Hvis avanceret uddannelse i brandbekæmpelse ikke er inkluderet i kravene for det pågældende bevis, skal der udstedes et særligt bevis eller andet skriftligt vidnesbyrd, der viser, at indehaveren har deltaget i et avanceret kursus i brandbekæmpelse.

Reglement VI/4

Obligatoriske minimumskrav til førstehjælp og sygdomsbehandling

1. Søfarende, der er udpeget til at give førstehjælp om bord, skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i førstehjælp som fastsat i afsnit A-VI/4, stk. 1-3, i STCW-koden.

2. Søfarende, der er udpeget til at tage sig af sygdomsbehandling om bord, skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i sygdomsbehandling om bord som fastsat i afsnit A-VI/4, stk. 4-6, i STCW-koden.

3. Hvis uddannelse i førstehjælp eller sygdomsbehandling ikke indgår i kravene for det pågældende bevis, skal der udstedes et særligt bevis eller skriftligt vidnesbyrd, som viser, at indehaveren har deltaget i et kursus i førstehjælp eller i sygdomsbehandling.

KAPITEL VII

UDSTEDELSE AF ALTERNATIVE BEVISER

Reglement VII/1

Udstedelse af alternative beviser

1. Uanset kravene for udstedelse af beviser i kapitel II og III i dette bilag kan medlemsstaterne vælge at udstede eller autorisere udstedelse af andre beviser end de i disse kapitler nævnte, forudsat at:

1.1. de funktioner og ansvarsniveauer, beviserne og påtegningerne gælder for, vælges fra og er identiske med funktioner og ansvarsniveauer i afsnit A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 og A-IV/2 i STCW-koden

1.2. ansøgerne har gennemført godkendt uddannelse og opfylder uddannelses- og kvalifikationskravene i de relevante afsnit i STCW-koden og i afsnit A-VII/1 i koden for de funktioner og niveauer, der står i beviserne og påtegningerne

1.3. ansøgerne har gennemført godkendt fartstid i søgående skibe svarende til udførelse af de funktioner og de niveauer, der fremgår af beviset. Varigheden af fartstiden til søs skal mindst svare til varigheden af fartstiden til søs i kapitel II og III i dette bilag. Fartstiden til søs skal dog mindst være som krævet i afsnit A-VII/2 i STCW-koden

1.4. ansøgere, som skal foretage navigation på operationelt niveau, skal opfylde de gældende krav i reglementerne i kapitel IV for udførelse af foreskrevet radiotjeneste i henhold til radioreglementet

1.5. beviserne udstedes i henhold til kravene i artikel 5e og bestemmelserne i kapitel VII i STCW-koden.

2. Intet bevis skal udstedes i henhold til dette kapitel, medmindre medlemsstaten har meddelt Kommissionen de oplysninger, der kræves i henhold til STCW-koden.

Reglement VII/2

Udstedelse af beviser til søfarende

Enhver søfarende, som udfører en funktion eller en gruppe funktioner som specificeret i tabel A-II/1, A-II/2, A-II/3 eller A-II/4 i kapitel II eller i tabel A-III/1, A-III/2, A-III/4 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

Reglement VII/3

Principper for udstedelse af alternative beviser

1. En medlemsstat, som vælger at udstede eller autorisere udstedelse af alternative beviser, skal sikre, at følgende principper overholdes:

1.1. en ordning for alternative beviser må kun indføres, hvis den sikrer sikkerhed til søs og forureningsforebyggelse mindst svarende til de øvrige kapitler

1.2. enhver ordning for alternative beviser skal sikre, at disse beviser er indbyrdes udskiftelige med beviser udstedt i henhold til de andre kapitler.

2. Udskiftelighedsprincippet i punkt 1 skal sikre:

2.1. at søfarende, der har modtaget bevis i henhold til ordningerne i kapitel II og/eller III, og søfarende, som har modtaget bevis i henhold til kapitel VII, kan arbejde på skibe, som har en traditionel ordning eller en anden ordning om bord

2.2. at søfarende ikke uddannes med henblik på specifikke ordninger om bord således, at de ikke er i stand til at bruge deres færdigheder andetsteds.

3. Når et bevis udstedes i henhold til bestemmelserne i dette kapitel, skal der tages hensyn til følgende principper:

3.1. udstedelse af alternative beviser må ikke som sådan anvendes til at:

3.1.1. reducere antallet af besætningsmedlemmer om bord

3.1.2. sænke fagets niveau eller gøre søfarende »mindre faglærte«

3.1.3. berettige, at en og samme bevisindehaver pålægges kombineret maskin- og dæksvagt på en og samme vagt

3.2. den person, der fører kommandoen, er skibsføreren; skibsførerens og andres retsstilling og beføjelser må ikke påvirkes negativt ved indførelse af en ordning for alternative beviser.

4. Principperne i punkt 1 og 2 i dette reglement skal sikre, at både dæks- og maskinofficerer bibeholder deres kompetence.

BILAG II

PROCEDURER OG KRITERIER FOR ANERKENDELSE AF BEVISER UDSTEDT AF TREDJELANDE OG GODKENDELSE AF UNDERVISNINGSINSTITUTIONER OG UDDANNELSER VEDRØRENDE SØFARTEN (NÆVNT I ARTIKEL 9, STK. 3, LITRA a))

A. Procedurer og kriterier vedrørende beviser

En medlemsstat må kun anerkende og påtegne behørige beviser, der er udstedt af tredjelande for tjeneste om bord på skibe, der fører dets flag, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1. Behørige beviser, der forelægges til godkendelse, skal være udstedt af en part i STCW-konventionen.

2. a) IMO's komité for sikkerhed til søs skal have fastslået, at det tredjeland, som udsteder et behørigt bevis, har vist, at det har givet bestemmelserne i STCW-konventionen fuld virkning.

   b) Medlemsstaterne påser ved hjælp af alle nødvendige foranstaltninger, der kan omfatte inspektion af faciliteter og procedurer, at kravene vedrørende uddannelse og kvalifikationer, udstedelse og påtegning af beviser og registrering fuldt ud er overholdt, og at der er udarbejdet et kvalitetsstyringssystem i henhold til kravene i reglement I/8 i STCW-konventionen.

3. Hvis kravet i punkt 2, litra a), endnu ikke er opfyldt, fordi Den Internationale Søfartsorganisations komité for sikkerhed til søs stadig er i færd med at fastslå, at det pågældende tredjeland har vist, at det har givet bestemmelserne i STCW-konventionen fuld virkning, finder følgende bestemmelser anvendelse:

   a) Tredjelandet skal give medlemsstaten og IMO meddelelse om:

      i) teksten til love, anordninger, bekendtgørelser, reglementer og andre bestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af STCW-konventionen

      ii) nærmere enkeltheder om uddannelseskursers indhold og varighed, herunder en klar fremstilling af den politik, der følges med hensyn til uddannelse, eksamen, kompetencebedømmelse og bevisudstedelse

      iii) national eksamen og andre krav for hver type bevis, der udstedes i overensstemmelse med STCW-konventionen

      iv) et tilstrækkeligt antal eksemplarer af beviser udstedt i overensstemmelse med STCW-konventionen

      v) oplysninger om statslig regulering

      vi) en kortfattet forklaring af de retlige og administrative foranstaltninger, der er fastsat og truffet for at sikre overensstemmelse specielt vedrørende uddannelse og bedømmelse samt udstedelse og registrering af beviser

      vii) en kortfattet oversigt over de procedurer, der følges ved tilladelse, akkreditering eller godkendelse af uddannelse og eksaminer, og kompetencebedømmelser, der kræves i henhold til STCW-konventionen, de hertil knyttede betingelser og en liste over de tilladelser, akkrediteringer og godkendelser, der er givet.

   b) Medlemsstaten sammenligner de meddelte oplysninger med alle relevante krav i STCW-konventionen for at sikre, at bestemmelserne i STCW-konventionen er givet fuld virkning.

   c) Medlemsstaterne påser ved hjælp af alle nødvendige foranstaltninger, der kan omfatte inspektion af faciliteter og procedurer, at kravene vedrørende uddannelse og kvalifikationer, udstedelse og påtegning af beviser og registrering fuldt ud er overholdt, og at der er udarbejdet et kvalitetsstyringssystem i henhold til kravene i reglement I/8 i STCW-konventionen.

   d) På grundlag af statistiske data vedrørende de lande, hvorfra en væsentlig del af arbejdskraften i skibsfarten kommer, skal der vedtages en liste med navnene på de tredjelande, hvor der ud over ovennævnte procedure også skal foretages inspektion af undervisningsinstitutioner eller uddannelser vedrørende søfarten; denne liste skal ajourføres efter proceduren i artikel 13.

4. Medlemsstater, der akkrediterer eller godkender en undervisningsinstitution eller en uddannelse vedrørende søfarten, skal ud over enten punkt 2 eller eventuelt punkt 3 anvende kriterierne i del B i dette bilag.

5. Medlemsstaten sikrer, at der opnås et tilsagn fra det berørte tredjeland om, et der straks vil blive givet meddelelse om enhver vigtig ændring vedrørende uddannelse og bevisudstedelse, der foretages i overensstemmelse med STCW-konventionen.

6. Bevis, der forelægges til godkendelse, skal bære en gyldig påtegning eller være ledsaget af en gyldig påtegning, der attesterer, at ovennævnte part i konventionen har foretaget udstedelsen, eller det skal fremgå af formuleringen.

7. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at søfarende, som med henblik på anerkendelse fremlægger beviser for funktioner på ledelsesniveau, har tilstrækkeligt kendskab til den del af medlemsstatens søfartslovgivning, som er relevant for de arbejdsopgaver, de har ret til at udføre.

8. Beviser og påtegninger, som er udstedt af en medlemsstat i henhold til bestemmelserne i denne artikel, og som udgør anerkendelse af eller attesterer anerkendelsen af et bevis, der er udstedt af et tredjeland, må ikke anvendes som grundlag for yderligere anerkendelse fra en anden medlemsstats side.

B. **Kriterier for godkendelse eller anerkendelse af undervisningsinstitutioner og uddannelser vedrørende søfarten**

I. En skole kan kun af en medlemsstat godkendes som undervisningsinstitution til at give en søfarende en uddannelse, der opfylder de krav, der stilles til tjeneste om bord på skibe, der fører medlemsstatens flag, hvis skolen:

1. har udpegede undervisere, som

1.1. er fortrolige med uddannelsesprogrammet og bekendte med den specifikke målsætning for den pågældende type uddannelse

1.2. er kvalificerede til den arbejdsopgave, som der undervises i

1.3. hvis simulator anvendes:

1.3.1. har modtaget hensigtsmæssig vejledning i undervisningsteknik med anvendelse af simulatorer, og

1.3.2. har praktisk driftserfaring med den særlige type simulator, der anvendes

2. har udpegede tilsynsførende svarende til den godkendte uddannelse, der gives på skolen; disse tilsynsførende skal have en fuldstændig forståelse af hvert af de uddannelsesprogrammer, de skal føre tilsyn med, herunder de specifikke målsætninger

3. har udpegede bedømmere, som har modtaget relevant uddannelse i bedømmelsesmetoder og -praksis, og som

3.1. har den behørige viden og forståelse af de kvalifikationer, der bedømmes

3.2. er kvalificerede til at udføre den arbejdsopgave, der bedømmes

3.3. har modtaget behørig vejledning i bedømmelsesmetoder og -praksis

3.4. er i besiddelse af praktisk bedømmelseserfaring

3.5. hvis bedømmelsen involverer anvendelse af simulatorer, har praktisk bedømmelseserfaring med den særlige type simulator, og har indvundet denne erfaring under tilsyn af en erfaren bedømmer og til dennes tilfredshed

4. fører fuldstændige optegnelser over alle diplomer og beviser udstedt til studerende, som har afsluttet deres søfartsuddannelse på skolen, herunder nærmere oplysninger om den modtagne uddannelse, datoer samt fulde navn, fødselsdato og fødselssted

5. gør oplysninger om status for et sådant diplom eller bevis og eventuelt om undervisningen tilgængelige

6. overvåger til stadighed uddannelses- og bedømmelsesaktiviteterne ved hjælp af et kvalitetsstyringssystem for at sikre, at de definerede målsætninger opfyldes, herunder undervisernes og bedømmernes kvalifikationer og erfaring, og

7. mindst hvert femte år evalueres af kvalificerede personer, som ikke selv er beskæftiget med de pågældende uddannelses- og bedømmelsesaktiviteter, med henblik på at konstatere, om skolens administrative og driftsmæssige procedurer på alle niveauer forvaltes, organiseres, foretages, overvåges og kontrolleres internt med henblik på at sikre, at disse er egnede til formålet, og at de fastsatte målsætninger opfyldes.

II. Et uddannelsesprogram skal opfylde følgende betingelser for at blive godkendt som en søfartsuddannelse, der opfylder de nødvendige krav for tjeneste om bord på skibe, der fører en medlemsstats flag:

1. det skal struktureres i henhold til skriftlige programmer, som skal omfatte de nødvendige metoder, indlæringsmidler, procedurer og kursusmateriale til at opfylde de fastsatte uddannelses- og kvalifikationskrav

2. det skal gennemføres, overvåges og evalueres af personer, der er kvalificeret i henhold til stk. I.1, I.2 og I.3.